

Назар Мухачов

Афганістан: уроки для України

Порівнювати ситуацію в Україні та Афганістані загалом, очевидно, є неправильним. Проте наслідки того, що відбулось в Афганістані вплинуть на весь світ. І деякі спільні риси із ситуацією в Україні все-таки є. Нас ментально та світоглядно розривають між «масковським міром» і «толерастичним заходом». І добре, що пропорція далека від 50 на 50, якою вона була в часи Януковича. Відкрита фізична війна дала свої результати. Але внаслідок дій Заходу, його «глибокої стурбованості» війною Росії проти України, нашим важким становищем і т.д.,» безвіз на безліс», диктування Світовим Банком та МВФ таких «рихворм» як «продаж землі і надр», «тотальна прихватування», нав'язування аморальних систем цінностей та толерування ненормального, поступове усвідомлення українцями того, що ми потрібні тільки самим собі - тенденцію ненависті до споконвічного ворога, Московії, - поступово змінює.

<https://www.chasipodii.net/article/26931/>

Порівнювати ситуацію в Україні та Афганістані загалом, очевидно, є неправильним. Проте наслідки того, що відбулось в Афганістані вплинуть на весь світ. І деякі спільні риси із ситуацією в Україні все-таки є.

В цій статті я не хочу давати оцінку талібам, а більше зосередитись на загальних фактах. «Талібан» очолює визвольний рух афганців, така вже історична реальність. Релігійно-визвольний рух бореться проти окупації.

Окупанти, під якими би гаслами вони не приходили - завжди окупанти. Справжню свободу не приносять на танках.

Розпочнемо із пріоритетів та, так званих, демократичних цінностей. Відповідно до даних, оприлюднених конгресом США, починаючи з 2002 року США витратили 140 мільярдів на загальну допомогу Афганістану. Пентагон оцінив вартість бойових операцій армії США у 820 мільярдів доларів, в цю ж суму входить підтримка афганських військ. Відчуваєте масштаб? А який результат?

З 2014 по 2020 рік США надали Україні фінансову військову допомогу розміром \$1 790, 8 млн. Менше ніж 2 мільярди доларів. Рахувати чужі гроші - не те, що українцям потрібно було б зараз робити. Просто порівняння цих бюджетів вказує на порівняну мізерність допомоги нам і нагадує певний фарс.

Афганістан не мав своєї ядерної зброї, сама грошова вартість якої б перевищувала кілька сотень мільярдів доларів. І Будапештського меморандуму з відповідними «гарантіями» не отримував. Кількість населення в Афганістані - 38 мільйонів, в Україні - від 40 до 42 мільйонів. Щира порівняльна «глибока стратегічна стурбованість та допомога».

Хоча, до честі США та Великобританії, вина щодо невиконання Будапештського меморандуму лежить передусім на зрадниках: Турчинові, Порошенку та Зеленському. Адже вони свідомо навіть не спробували запустити його виконання, всупереч своєму обов'язку це зробити.

Для України ситуація в Афганістані призводить до кількох важливих висновків:

1. Держдеп США раніше чи пізніше «втомиться» від розкрадання своєї допомоги та кредитів місцевою псевдоелітою.

2. США завжди буде слідувати своїм національним інтересам. І якщо буде треба, то з готовністю зрадить проамериканську адміністрацію місцевих папуасів. Від останньої, до речі, нічого не буде залежати.

3. Занадто великий вплив іноземної держави, навіть такої сильної як США, не створить реальної стабільності.

4. Штучність місцевої адміністрації в умовах ведення війни ЗАВЖДИ СТВОРЮЄ ВАКУУМ ВЛАДИ. І цей вакуум шукає чим себе наповнити. В нас зараз аналогічна ситуація. Вакуум - колосальний. Запит на нове - ще більший. На справжнє нове, а не імітацію. Адже наступна цирково-вишиватна імітація може і не дожити до отримання влади - суспільство радикалізується все більше. І це ще ми не відчули навіть перших наслідків викрадення землі та надр...

5. Далеко не всіх прислужників заберуть на «рятівний ковчег». Під час останньої евакуації з Сайгону в ході В'єтнамської війни (операція Frequent Wind) США вивезли 1737 своїх громадян і 5595 місцевих. Загалом, у США опинилося 125 тис. в'єтнамців. В Афганістані евакуювали посольство у Кабулі, продовжуючи офіційно заявляти, що «афганська армія» має захищати Афганістан, і вони мають для цього усі можливості. Жодної інформації про евакуацію афганців не було, та й ресурсів на якусь масову евакуацію ніхто не виділяв. Скидається, що уже таліби будуть вирішувати, кого - стратити, а кого - ні. Вашингтон жодним чином не показує, що там це хоч мінімально когось хвилює. І це, м'яко кажучи, дивно. Щодо дій США ще додам «вишеньку на тортіку»: спікер Палати Представників Ненсі Пелосі заявила, що будь-яке політичне врегулювання в Афганістані має проходити за участю жінок. Якийсь сюрреалізм, паралельна реальність.

Колаборантів ніхто не любить: ані народ, який вони зрадили, ні окупанти, яким вони прислужували. На колаборантах ніколи не побудуєш міцної державності. Скільки б мільярдів їм не накачували - вони розбігаються після першого пострілу. Афганістан це підтвердив.

Про останній пункт та попередній абзац особливо варто задуматись всяким «соросо-наємним-лещенкам», котрі несуть безпосередню відповідальність за знищення України, розпродаж залишків національних багатств - землі, надр та стратегічних підприємств. Всім втекти не вдасться. Згадуючи 2014 рік стає жаль, що українці не провели очищення владних структур шляхом створення прикрас на ліхтарних стовпах, аналогічних до афганських. Принаймні такі як Медведчук, Шуфрич та банда з Партії Регіонів на таку долю заслужила, зокрема і пролітою українською кров'ю, але навіть не це головне. Головне, що тоді не було б «зданого-проданого» Криму, підпаленого Сходу, десятків тисяч загиблих серед найпатріотичніших українських воїнів та волонтерів. Толерантність до ворогів зменшує кількість живих друзів.

Щодо дій талібів, то їх дії є одними з найграмотніших з політичної точки зору.

1. Дали іноземним посольствам спокійно евакуюватися.

2. погодилися на фікцію у вигляді «Перехідного уряду» та «мирної передачі» влади, що створює враження не захоплення влади, а її транзиту.

3. Заяви про «амністію», аби перевести основну масу населення у лояльних спостерігачів.

В політичному плані поводять вони себе не як мусульмани-фанатики, а як люди, які прийшли серйозно та на довгий час. Що, своєю чергою, створює передумови іноземним країнам визнати «талібів» законною владою. Підозрюю, що деякі держави так і зроблять, при чому досить швидко.

Які геополітичні наслідки того, що відбулось в Афганістані? В нашому глобалізованому світі все між собою дуже пов'язане. Події в Афганістані матимуть вплив на весь мусульманський світ, з притаманним йому мракобіссям і нетерпимістю до різних невірних. Наслідково це вплине і на «світ західної толерастії», і на «масковській мір».

Ми живемо в час великого переходу. І цей час переходу є надзвичайно жорстким. Світ стоїть на порозі Хаосу. Керованого Хаосу. Нема вже зараз, фактично, жодної держави на планеті, котра не потерпала б від внутрішніх протиріч і протистоянь. І в більшості з них навіть електоральні симпатії поділились у пропорції близькій до 50 на 50. США - вибори між Трампом та Байденом, з досить сумнівною перемогою останнього.

Україна, яка нам з вами, дорогі читачі, болить найбільше. Нас ментально та світоглядно розривають між «масковським міром» і «толерастичним заходом». І добре, що пропорція далека від 50 на 50, якою вона була в часи Януковича. Відкрита фізична війна дала свої результати. Але внаслідок дій Заходу, його «глибокої стурбованості» війною Росії проти України, нашим важким становищем і т.д., «безвіз на безліс», диктування Світовим Банком та МВФ таких «фихворм» як «продаж землі і надр», «тотальна прихвати́зація», нав'язування аморальних систем цінностей та толерування ненормального, поступове усвідомлення українцями того, що ми потрібні тільки самим собі - тенденцію ненависті до споконвічного ворога, Московії, - поступово змінює. На жаль для мене, адже я, особисто, ніколи не пробачу Московії тих злочинів проти українців, котрі наші «самоназвані родичі» вчинили впродовж останніх кількох сотень років.

Поява реальної україноцентричної альтернативи стає все необхіднішою, адже інакше нас і далі будуть розривати між ворожими світоглядними міфами «масковскава міра» і «західних цінностей».

Повертаючись до глобального - додайте до всього вище написаного ще початок, так званого, «кліматичного апокаліпсису». Римський Клуб у своїй доповіді «Come on! Капіталізм, недалекоглядність, населення і руйнування планети» сказав:

«Нагрівання землі на 2 градуси Цельсія - це не лише трохи гірше тих 1,0-1,3 градуси (приблизно), на які ми вже спромоглися її нагріти; це набагато небезпечніше. Три градуси - це справді серйозна загроза. Чотири - життя посеред хаосу на страхітливій планеті, якої досі не знало людство».

Людська діяльність в епоху Антропоцену призводить не лише до перегріву планети. Місць, придатних для більш-менш комфортного проживання, ставатиме все менше. Про що ще більше повинні були б задуматись українці, перш ніж дозволяти різним «зеленським-порошенкам» розпродавати свою землю.

Далі у цій же доповіді Римського Клубу є такі тези:

«Необов'язково мати непересічну уяву, аби дійти висновків, що такі масштабні зміни потенційно можуть призвести до збройних конфліктів, і, можливо, навіть у масштабах, досі невідомих людству».

Пишу це все зовсім не для того, щоб налякати кого-небудь. Це реальність, у якій ми живемо. І чим краще ми будемо її розуміти, тим легше нам буде здійснити цей перехід. Але для цього Україні треба як мінімум зберегтись і ЗДОБУТИ на 30-му році Незалежності СПРАВЖНЮ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ!